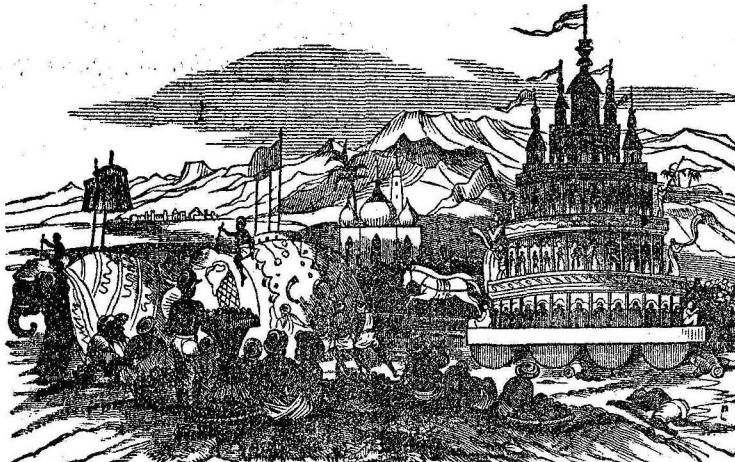

σήμερον τὴν εὐδαιμονίαν πολλῶν χιλιάδων ἀνθρώπων διὰ τοῦτο ἐνομίσαμεν καλὸν νὰ καταχωρίσωμεν αὐτὴν ὡς πράγματι φαίνεται. Πολλάκις γράφομεν περὶ εἰδῶλολατρίας, καὶ πολλάκις διμιούρους περὶ εἰδῶλολατρῶν διτὶ διπέρχουν πολλὰ ἔκτομπμόρια ἀνθρώπων, οἱ ὑπάρχοι δὲ γυναῖκες τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἀλλ' ἂντας Αὐτοῦ λατρεύοντα ἄλλα ἀντικείμενα ἀλλὰ ποτός ποτε ἥθελε φαντασθῆναι κατακευάζει ἐν τοιούτον κακόμορφον ἔβλινον ἕδανον καὶ νὰ τὸ δνομάζῃ Θεόν; Μολοντοῦτο οὕτως ἔχει δυστυχῶν: τὸ πρᾶγμα. Παδία δύοις μὲ σᾶς, μικροῖς μου ἀναγνῶσται, ναὶ, ἀνθρώποι λογικοὶ πιστεύουσιν διτὶ τὸ ἀσχημόν καὶ ἀηδές τοῦτο ἔβλινον εἶναι ὁ Θεός ἢ δημιούργησα; τὸν οὐδρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ κλίνοντες ἐνώπιον αὐτοῦ γόνου, τὸ προσκυνοῦσι καὶ τὸ λατρεύουσιν.

Εἰς τὴν Ἰνδίαν ὅπου διπάρχοιν 274,000,000 ἀνθρώποι εὑρίσκονται πολλαὶ χιλιάδες εἰδῶλων, διαφόρων εἰδῶν. "Ἐν ἐξ τῶν εἰδῶλων τούτων λέγεται

τοῦτο, ἀγαπᾷ τὰς ἀνθρωπίνους θυσίας, καὶ διτὶ μειδιᾶς διτὶ τῶν ἀνθρώπων αἷμα προσφέρεται εἰς αὐτό! Διὰ τοῦτο ἐνῷ ἡ ἀμαξα προχωρεῖ πολλάκις ἀνθρωποὶ ἕπονται ἐνώπιον τῶν τροχῶν καὶ φονεύονται κατασυντριβούσι οὐ ποτὲ τὸν βάρος αὐτῶν καὶ ταῦτα τὰ κάμιουν οἱ δυστυχεῖς ὅπως εὐχρεστήσουν εἰς τὸν θεόν των ταῦτα καὶ λάθωσι τὴν συγχώρησιν τῶν ἀμαρτημάτων αὐτῶν!

"Ἐσχάτως: διμας ἀνεγνώσαμεν μετ' ἄκρας χαρᾶς ἐπιστολὴν τινὰ τοῦ Διοικητοῦ τῆς μεγάλης ἑκείνης αὐτοκρατορίας πρὸς τὴν Βασίλισσαν τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ ὁποίᾳ ἀναφέρεται διτὶ τὰ λυπηρὰ ταῦτα γεγονότα βαθμηδόν, παύσουν. Πολλοὶ δὲ εἰδῶλολάτραι ἔγκαταλείποντες τὰ εἰδῶλα γίνονται χριστιανοί καὶ ἥδη ἐσυστήθησαν, καὶ δόλονεν συστήνονται ἐν Ἰνδίᾳ πολλαὶ χριστιανικαὶ ἔκκλησιαι. Εἴθε δὲ Κύριος νὰ εὐλογήσῃ τὴν πρόδοσον τοῦ ἔφρου Αὐτοῦ, ὥστε ἄχι μόνον τὰ τῆς Ἰνδίας εἰδῶλα, ἀλλὰ πάντα τὰ εἰδῶλα ἀπάσης τῆς γῆς

"Ἡ ἀμαξα τοῦ Ἰουγκερνώτου.

"Ιουγκερνώτος τὸ ὄποιον παριετάνεται ὑπὸ διαιρέρων μορφάς ἡ δὲ παροῦσα εἰναὶ εἶναι ἡ νεωτάτη τοῦ εἰδώλου τούτου. Τὸ εἰδῶλον τοῦτο εἶναι ἀσχημον ἔβλινον ἄγαλμα μὲ μαῦρον πρήσταπον καὶ μὲ μέγα κόκκινον στόμα. Οἱ δὲ περίφημοι αὐτοῦ νὰ δὲ εἶναι ἐν Καλκούτα, ητοι εἶναι πρωτεύουσα τῆς Ἰνδίας. Εἰς τὰς ἐπιτήμους ἑορτὰς τοῦ εἰδώλου, αἰτινες πανηγυρίζονται διτὶ ἡ τρίς κατ' ἔτος, συνέρχονται ἐκ διαφόρων μερῶν πλήθες ἀνθρώπων πρὸς πρωτούησιν καὶ λατρείαν αὐτοῦ. Εἰς μίαν ἐκ τούτων τῶν ἑορτῶν, τὸ εἰδῶλον τοῦτο τίθεται ἐπὶ ἀμάξης μεγάλης ὑψηλῆς καὶ κεκοσμημένης καὶ οὕτω σύρεται εἰς ὃ ποτὲ ἐλεφάντων, εἴτε ὑπὸ ἀνθρώπων καὶ μεταφέρεται ἐν μέσῳ ἀλλαλαγμῶν καὶ ἥχην τυμπάνων ἀπὸ ναοῦ εἰς ναόν· οἱ δὲ ἵερεῖς λέγουσιν εἰς τὸν λαὸν, διτὶ τὸ εἰδῶλον

ταχέως νὰ καταστραφοῦν καὶ ἀντ' αὐτῶν νὰ βασιλεύσῃ τὸ ἔνδοξον Εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ νὰ λατρεύηται δὲ ἐν Τριάδι Θεός, δοτις εἰναι πνεῦμα, ἐν πνεύματι ἡ ἀληθεία ὑφ' ὅλων τῶν ἀνθρώπων.

ΤΟ ΧΑΥΔΕΜΕΝΟΝ ΠΑΙΔΙΟΝ,

Οἰκοδέσποινά τις εἶχε μονογενῆ θύλον, καὶ τόσον ἐφοβεῖτο μη τὸν δυσαρεστήσῃ, ὥστε δὲ τι καὶ δὲν ἔξηται τοῦ τὸ ἔδιδεν εὐθύς, καὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ τρόπου τὸν ἔκχεις νὰ γίνη μικρὸς τύραννος ἐὰν δὲ κάμιον φοράν ἐναντιοῦτο εἰς τὸ παραμικρόν του θέλημα ἐγίνετο μανιώδης. Οὔτε δὲ σύζυγος, οὔτε οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι τὸν ἔδυναντο νὰ πείσωσι τὴν μητέρα, διτὶ διέφθει-

ρεν οὕτω τὸ ἀγαπητὸν τέκνον τῆς. Ἐνῷ δὲ μίαν ἐσπέραν ἦτο, εἰς τὸν κοιτῶνά της, ἤκουσε τὸν οὐίον τῆς κλαίοντα δυνατὰ, διότι εἰς τῶν ὑπηρετῶν του ἀπηνεγένετο τι τὸ δύοιον ἔζήτει. Αὐθάδη, εἶπεν ἡ μήτηρ εἰς τὸν ὑπηρέτην, διατί δὲν δίδεις εἰς τὸ παιδίον διτὶ σοῦ ζητεῖ; ὑπάκουος παρευθὺς καὶ μὴ τὸ κάμηρος νὰ κλαίῃ εἰδὲ μὴ...»

Ἐμπορεῖ νὰ φωνάζῃ, κυρία, καὶ νὰ κλαίῃ δισονθέλει. Ζητεῖ πρᾶγμα τὸ δύοιον εἰναι ἀδόνατον νὰ τοῦ δώσω. Μανιακὴ δὲ γενομένη ἡ μήτηρ, ἀπὸ τὸν θυμὸν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, ἔδραμεν εὐθὺς εἰς τὸν θάλαμον, διοῦ ἔκαθητο ὁ σύζυγός της μετά τινων φίλων, καὶ παρεκάλει αὐτὸν νὰ τὴν ἀκολουθήσῃ διὰ νὰ παιδεύσωσι τὸν ἀνόητον ὑπηρέτην, διστις τὴν παρῆκους μὴ ἔκτελων τὸ θέλημα τοῦ παιδίου της. «Ο ἀνὴρ τὴν ίδιαν ἔχων πρὸς τὴν σύζυγον ἀδύναμίαν τὴν δύοιαν καὶ αὐτὴν εἰχεν εἰς τὸ τέκνον της, τὴν ἡκολούθησεν ὀμέσως, καὶ οἱ φίλοι συνεσωρεύθησαν εἰς τὸ παράθυρον διὰ νὰ ίδωσι περὶ τίνος ἐπρόκειται. Ἀχρεῖς, εἶπεν ὁ οἰκοδεσπότης, πῶς τολμᾶς νὰ παρακούῃς εἰς τὴν κυρίαν σου, ἀπαργούμενος νὰ δώσῃς εἰς τὸ παιδίον διτὶ σοῦ ζητεῖ;

Ἀληθινὰ αὐθέντα, εἶπεν ὁ ὑπηρέτης, ἐγὼ δὲν εἰμαι ἕκανδε νὰ κάμψω τὴν θέλησίν του, καὶ διὰ τὸ εὖχαριστήσῃ ἡ ίδια κυρία, ἀνὴρ πορῆ. Εἶδε τὴν σελήνην εἰς τὸ νερὸν τοῦ καδδού, καὶ ζητεῖ νὰ τοῦ τὴν δώσω. Ταῦτα δ' ἀκούσαντες ὁ σύζυγος καὶ οἱ φίλοι του δὲν ἡδουνήθησαν νὰ κρατήσωσι τὸν γέλωτα. «Η δὲ μήτηρ ἐρυθρίσασα διὰ τὸν ἀνόητον θυμόν της, τὸν διωρθώθη ἀπὸ τοῦ περιστατικοῦ τούτου, ὥστε μεγίστην κατέβαλεν εἰς τὸ ἔξης φροντίδα διὰ νὰ καταστήσῃ εὐπειθῆ καὶ πράξιν τὸν πεισματώδη καὶ αὐθάδην οὐίον της.

Πόσαι μητέρες ἔχουσι χρείαν τοιούτου μαθήματος!

μας ἄπειρον εὐγνωμοσύνην πρὸς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος εἶναι εὑ τῆς Δικαιοσύνης "Ηλιος..

Ο ΙΒΗΣ.—CAPRA IBEX.

Τὸ ζῶον τοῦτο εἶναι εἶδος τράγου ἡ αἴγος, καὶ περιπλανᾶται εἰς τὰ Πυρηναῖα, τὰ Ἀπέννινα καὶ πρὸ πάντων εἰς τὰς Ἀλπεις. (τὸ ὄφηλότερον δρός τῆς Εὐρώπης ἐν Ἐλβετίᾳ.) Εἶναι δὲ πολὺ περίφημον τὸ ζῶον τοῦτο διὰ τὸ ὑπερολικὸν μέγεθος τῶν κεράτων του, τῶν δόπιων τὸ μῆκος πολλάκις εἶναι μεγαλύτερον τῶν τριῶν ποδῶν. Ήστε ἔνεκα τοῦ ἀσυνήθεος τούτου μεγέθους των, φρίνονται, ἐκ πρώτης ὅψεως δύλως ἀκατάλληλα διὰ τὸν τὸ δύοιν τούτους εἰς τὰ κατωφερῆ καὶ κρημνώδη μέρη τῶν "Αλπεων.

Οἱ Ιβηκες συμβόσκουν ἀνὰ πέντε ἡ δέκα όμοιον. Εκαστον δὲ κοπάδι, ὀδηγούμενον ὑπὸ τίνος ἡλικιωμένου ἄδρενος "Ιβηκος, διατηρεῖ θαυματίαν τάξιν. Ἐνῷ βόσκουν ἔχουν πάντοτε ἔνα ἐξ αὐτῶν ὡς σκοπὸν, διόποις ἐπαγρυπνεῖ προσεκτικῶς, καὶ παρατηρεῖ καὶ φυλάττει τόσαν καλῶς, ὥστε καὶ εἰς τὸν παραμικρότατον ὄποιπτον ἥλιον, ἢ εἰς τὴν πλέον ἀσήμαντον δομήν, ἢ καὶ ἄλλο τὸ ἀντικείμενον παρευθὺς διδεῖται διὰ αὐτοῦ (τοῦ σκοποῦ) τὸ ἀγγελεῖτον σύριγμα, καὶ ἀμέσως δόλκηρον τὸ κοπάδι φεύγει ὡς ἀτραπὴ πρὸς τὸ ὄφηλότα τοῦ δρους μέρος, εἰς τὸ δύοιον δύναται ν' ἀναδῆ.

ΦΛΑΤΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΤΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΝ.

"Ανθρωπός τις ἐν Γουρκίᾳ πιστεύεις εἰλικρινῶς εἰς τὸν Χρίστον εἶπεν ἡμέραν τινα εἰς τινα λεροκήρυκα,